

Даниял кітабы — Қырық тоғызыншы саны

Ақиқаттарды ашу: Түн жарымындағы айқай, Исламның рөлі және соңғы күндердегі ақырғы сынақ үдерісі

Jeff Pippenger

2024-01-13

1798 жылы Ұлай өзені туралы аянның мөрі ашылған кезде пайда болған білімнің артуы 1844 жылғы Түн ортасындағы Айқай қозғалысында өз шыңына жеткен сынау үдерісін тудырды. Қазір мөрі ашылып жатқан соңғы күндердегі Түн ортасындағы Айқай сол тарих арқылы бейнеленген және ол сол тарихтағы сынайтын ақиқаттардың дәл өзін қамтиды, өйткені қазір мөрі ашылып жатқан Түн ортасындағы Айқай хабары — Миллердің асыл інжу-маржандарының қалпына келтірілуі.

1841, ‘42, ‘43 және ‘44 жылдары қабылдаған шындықтарымыз енді зерттеліп, жариялануға тиіс. Бірінші, екінші және үшінші періштелердің хабарлары болашақта зор дауыспен жарияланатын болады. Олар шынайы табандылықпен және Рухтың күдіретімен берілетін болады». Manuscript Releases, 15-том, 371.

Біздің уақытымыздағы Түн ортасындағы айқайдың пайғамбарлық хабарының негізгі тақырыбы — үшінші қасіреттегі Исламның рөлі. Исламның үш қасіретінің бәрі Хабаққұқтың екі кестесінде де бейнеленген. Соңғы күндердегі Түн ортасындағы айқай хабары 2020 жылғы 18 шілдедегі үміттің ақталмау сәтінде, соңғы күндердің кідіріс уақыты келген кезде, мөрі ашыла бастады. Миллериттер тарихындағы Түн ортасындағы айқай хабары сияқты, соңғы күндердің хабары да Эксетер шатыр жиналысымен бейнеленген нүктеге жеткенге дейін біртіндеп дамиды. Сол кезде пәк қыздар не майға ие болады, не оған ие болмайды.

Ишаяның Иерусалим халқын билеп тұрған мысқылшыл адамдарға қарсы айтқан қасірет үкімі аянның Ефремнің маскүнемдеріне мөрленген кітаптай болғанын айқындайды. Ишаяның осы үзіндісінде, Адвентизм тарихында жүзеге асқанындай, шайтандық нышанды құдайшыл нышанға айналдыру ісі құмырашының балшығындай бағалануға тиіс. Бұл іс, шын мәнінде Шайтанның нышаны болып табылатын “күнделіктінің” анықтамасын Мәсіхтің нышаны ретінде орнықтыру болды. Даниял “tamid” сөзін пұтқа табынушылықтың нышаны ретінде қолданғанда, ол бұл сөзді нышандық мақсатпен таңдады, өйткені бұл сөз “үздіксіз” дегенді білдіреді.

Әлемді Армагеддонға алып баратын үш күш бар, сол үш күштің біріншісі — айдаһар (пұтқа табынушылық). Айдаһар Құдайға қарсы соғысын көкте бастады. Айдаһар сол соғысты мыңжылдықтың соңына дейін жалғастырады, сол кезде ол ақырында біржола жойылады.

Ал мың жыл өткен соң, Шайтан өз түрмесінен босатылады да, жердің төрт бұрышындағы халықтарды, яғни Гог пен Магогты, алдап, оларды соғысқа жинау үшін шығады; олардың саны теңіздің құмындай болады. Сонда олар жердің кең бетін басып

өтіп, әулиелердің қосынын және сүйікті қаланы қоршап алады. Бірақ көктен Құдайдан от түсіп, оларды жалмап қояды. Ал оларды алдаған шайтан аң мен жалған пайғамбар тұрған от пен күкірт көліне тасталады, және олар мәңгілік мәңгі, күндіз-түні азап шегетін болады. Аян 20:7–10.

Айқыштың тарихынан кейін тарих сахнасына шыққан, дүниені Армагеддонға бастап баратын үш биліктің екіншісі болып табылатын мақұлық (папалық) және сол үш биліктің үшіншісі болып табылатын жалған пайғамбар (Америка Құрама Штаттары) — екеуі де Мәсіхтің Екінші келуінде жойылады.

Сонда аң ұсталып, онымен бірге оның алдында кереметтер көрсеткен жалған пайғамбар да ұсталды; сол кереметтерімен ол аңның таңбасын қабылдағандарды және оның мүсініне табынғандарды алдаған еді. Екеуі де тірідей күкіртпен жанып тұрған от көліне тасталды. Аян 19:20.

Даниял пұтқа табынушылықтың (Шайтанның) нышаны ретінде еврей тіліндегі «үздіксіз» деген сөзді таңдағанда, ол Құдайға қарсы үздіксіз күресіп келе жатқанның нақ Шайтан екенін айқындайтын сөзді таңдады. Қалған екі күш Құдайға қарсы соғысында тек белгілі бір мерзімдерде ғана әрекет етеді. Даниялдың «tamid» («үздіксіз») сөзін таңдауы мақсатты да, дәл де болды.

Ишаның Жаратқан Ие терең ұйқы рухын төгіп, олардың көздерін жұмғандар туралы қасіретке толы баяндауы жиырма сегізінші тараудан отызыншы тарауға қарай жалғасқанда, ол былай деп жазады:

Енді бар, мұны олардың көз алдында тақтаға жаз да, кітапқа белгілеп қой, ол келешек уақыт үшін мәңгі-бақи куәлік болсын: Өйткені бұл — бүлікшіл халық, жалғаншы балалар, Жаратқан Иенің заңын тыңдағысы келмейтін балалар. Олар көріпкелдерге: «Көрмендер», ал пайғамбарларға: «Бізге тура нәрселерді пайғамбарлық етпендер, бізге жағымды сөздер айтыңдар, алдамшы нәрселерді пайғамбарлық етіндер; жолдан шығыңдар, соқпақтан бұрылып кетіндер, Израилдің Киесін көз алдымыздан жоғалтыңдар»,— дейді. Сондықтан Израилдің Киесі былай дейді: «Осы сөзді менсінбегендерің үшін, зорлық пен азғындыққа сеніп, соған сүйенгендерің үшін, осы заңсыздық сендер үшін құлауға дайын, биік қабырғада томпайып шыққан жарықтай болады; оның құлауы кенеттен, бір сәтте келеді. Ол оны құмырашының ыдысын быт-шыт етіп сындырғандай талқандайды; аямайды, сондықтан оның сынықтарының арасынан ошақтан от алуға жарайтын бір қыш сынығы да, құдықтан су алуға жарайтын бір сынық та табылмайды». Өйткені Тәңір Ие, Израилдің Киесі, былай дейді: «Қайтып келу мен тыныштықта құтқарыласыңдар; байсалдылық пен сенімде күштерің болады». Бірақ сендер қаламадыңдар. Ишая 30:8–15.

Жазылған «тақтай» — оқығандар оны оқып, «жүгіріп» барып хабарды тарата алуы үшін арналған Хабаққұқ кітабының екінші тарауындағы тақтайлар. «Тақтай» туралы «жазба» қалдырған «кітап» — Хабаққұқ. Хабаққұқтың «кітабындағы» «тақтай» — «бүлікшіл халықты, жалғаншы балаларды, Жаратқан Иенің заңын тыңдағысы келмейтін балаларды» әшкерелейтін сынақ үдерісін білдіреді. «Тыңдаудан» бас тартатын сол «бүлікшіл халық» —

Еремия кітабында сақшының керней үнін тыңдаудан бас тартатындар.

Мен сендердің үсттеріңе қарауылдар қойдым да: «Кернейдің үніне құлақ салындар»,— дедім. Бірақ олар: «Құлақ салмаймыз»,— деді. Еремия 6:17.

Бүлікшілдер — Ишаяның тарихында да, Мәсіхтің тарихында да құлақ асқысы келмегендер.

Сонда Ол былай деді: «Бар да, осы халыққа айт: “Естисіңдер, бірақ ұқпайсындар; қарайсындар, бірақ аңғармайсындар”. Осы халықтың жүрегін майландыр, құлақтарын ауырлат, көздерін жұм; әйтпесе олар өз көздерімен көріп, өз құлақтарымен естіп, өз жүректерімен ұғып, теріс жолдан қайтып, сауығып кетер». Ишая 6:9, 10.

Ишаяның саңырау бүлікшілері «ести» алады, бірақ олар «естімейді»; ал олардың «естуден» бас тартуы олардың «түсінбейтінін» айқындайды. Дәл сол Даниялдағы зұлымдар, сондай-ақ Матайдағы ақылсыз қыздар, Хабақұқтың «кітабында» белгіленген «үстелдегі» білімнің артуын түсінбейді. Егер Ишаяның саңырау бүлікшілері құлақ асса, олар теріс жолдан қайтып, сауығар еді; бірақ олардың жүрегі семіз, сондықтан олар Түн ортасындағы айқайдың хабарын түсіне алмайды. Иса саңырау бүлікшілерге қатысты екінші куәлікті берді.

Сонда шәкірттері Оған келіп: «Неліктен оларға астарлы әңгімелермен сөйлейсің?» — деді. Ол жауап беріп, оларға былай деді: «Сендерге көктегі Патшалықтың құпияларын білу берілген, ал оларға берілмеген. Өйткені кімде бар болса, соған тағы да беріледі, әрі оның молшылығы арта түседі; ал кімде жоқ болса, ондағы бар нәрсенің өзі де одан тартып алынады. Сондықтан Мен оларға астарлы әңгімелермен сөйлеймін: себебі олар көре тұра көрмейді, ести тұра естімейді, әрі түсінбейді. Солардың үстінде Ишаяның мына пайғамбарлығы орындалады: “Естумен естисіңдер, бірақ түсінбейсіңдер; көрумен көресіңдер, бірақ ұқпайсындар. Өйткені осы халықтың жүрегі қасаңдап кеткен, құлақтары мүкіс еститін болды, ал көздерін өздері жұмды; әйтпесе олар көздерімен көріп, құлақтарымен естіп, жүректерімен түсініп, теріс жолдан қайтып, Мен оларды сауықтырар едім”. Ал сендердің көздерің бақытты, өйткені көреді; құлақтарың да бақытты, өйткені естиді. Расында, сендерге айтамын: көптеген пайғамбарлар мен әділ адамдар сендердің көріп тұрғандарыңды көруді қалап, көрген жоқ; сендердің естіп тұрғандарыңды естуді қалап, естіген жоқ. Матай 13:10–17.

Даналар астарлы әңгімелердің құпиясын түсінеді; бұл — жолма-жол бейнеленіп көрсетілген шындық. Даналар бақытты, өйткені олар көреді және естиді; әрі даналар да, бақыттылар да Даниял кітабының он екінші тарауында бейнеленген. «Даналар» — Хабақұқтың «кітабында» аталған «үстел» арқылы бейнеленген білімнің артуын (жүректерімен) түсінетіндер, ал «бақыттылар» — күтетіндер.

Сонда ол былай деді: «Өз жөніңмен кете бер, Даниял; өйткені бұл сөздер ақыр заманға дейін жабулы әрі мөрленген. Көптеген адамдар тазартылады, ағартылады және сыналады; ал зұлымдар зұлымдық істей береді; зұлымдардың ешқайсысы түсінбейді, ал даналар түсінеді. Күнделікті құрбандық тоқтатылып, ойран салатын жиіркеніш қойылған уақыттан бастап бір мың екі жүз тоқсан күн болады. Мың үш жүз отыз бес

күнге жетіп, төзіммен күткен адам бақытты». Даниял 12:9–13.

Миллершілер мың үш жүз отыз бес күннің 508 жылы пұтқа табынушылық («күнделікті») «алынып тасталған» кезде басталғанын дұрыс түсінді. Бата 1843 жылы күтіп тұрғандарға уәде етілді. Үзіндідегі «келеді» деген сөз «тиеді» дегенді білдіреді. 1843 жыл аяқталған кезде 1844 жылға «тиді». 1843 жыл аяқталған соң, Хабаққұқтағы «кідіру уақыты» келді, әрі «кестелерді» атап өткен «кітапта» бұйырылғандай күткендерге бата жария етілді. Хабаққұқтың «кітабы» аянды «күтуге» бұйырды.

Даниял өз кітабының мөрі ашылған 1798 жылдың (ақырзаман уақытының) тарихын айқындайды, әрі сол кезде үш сатылы сыналу үдерісі пайда болды (тазартылып, ағартылып, сыналды). Сол үдеріс өзінің қорытындысына жеті күркіректің жасырын тарихының аян болуымен келді. Сол жасырын тарих — алғашқы түңілу, Түн ортасындағы айғай хабары және ұлы түңілу арқылы бейнеленген ақиқаттың үш межесі. Алғашқы түңілуге жетудің батасы 1798 жылдан 1844 жылға дейінгі тарихтың соңындағы үш сатылы сыналу үдерісін білдіреді.

1798 жылдың тарихы, 1844 жылғы ұлы түңілуге дейін, 1989 жылдың тарихын, жуық арада келетін жексенбілік заңға дейінгі кезеңді бейнелейді. Алғашқы түңілуден кейін кешеуілдей бастаған аянды күткендерге уәде етілген бата бар. Даниял кітабының он екінші тарауындағы «даналар» — «бақытты» болып, «күтетіндер». Зұлымдар — жүректерімен «естімейтін» әрі «көрмейтін» адамдар. Миллериттік қозғалыстың бүкіл тәжірибесі Даниялдың төрт аятында жинақталып берілген, әрі сол аяттар жүз қырық төрт мыңның мөрлену тарихын да бейнелейді.

Сол төрт аятта бейнеленген қасиетті тарих, Хабаққұқтың тақталарында бейнеленген білімнің артуын және Исаның жолма-жол әдістемесі арқылы тәлім берген кезде атап көрсеткен білімнің артуын түсінуге негізделеді. Ол пайғамбарлықтың құпиясын «даналарға» түсіндіру үшін астарлы әңгіменің артынан астарлы әңгіме айтты. Даниял он екінші тараудағы «зұлымдар» түсінбейді, ал 2 Салоникалықтарға, екінші тарауда, олардың түсінбеуі күшті адасушылыққа әкелетін шындыққа деген өшпенділік ретінде бейнеленеді. Пауылдың хатындағы зұлымдар сүймейтін шындық «күнделікті» еді, ал Даниялдың сол төрт аятында арнайы айқындалатын пайғамбарлық шындық та — «күнделікті».

Иса Мәсіх шәкірттеріне өздерінің бақытты екендерін айтты; осы арқылы Ол Ишаядағы көріп те, естіп те, қайтып келмесін деп, көруден де, естуден де бас тартқандармен оларды қарама-қарсы қойды. Даниялдың он екінші тарауында бақыттылар — күтетіндер. Даниял кітабының он екінші тарауындағы осы төрт аят, сондай-ақ сол аяттардың Миллериттердің тарихында орындалуы, сондай-ақ естуге де, көруге де бас тартқан бір топпен Ишаядағы қарама-қарсылық, сондай-ақ дәл сол екі топтың Мәсіх тарапынан ажыратылуы — мұның бәрі 2020 жылғы 18 шілдеде келген жеті күркіректің жасырын тарихына нұсқайды. Алғашқы түңілуден басталған Миллериттер тарихының соңғы сынақ үдерісі қазір қайта қайталануда. Біреулер көреді, ал басқалары көруден бас тартады.

«1840–1844 жылдары берілген барлық хабарлар қазір де ықпалды түрде жария етілуге тиіс, өйткені өз бағыт-бағдарын жоғалтып алған адамдар көп. Бұл хабарлар барлық қауымдарға жетуге тиіс. »

«Мәсіх: “Көздерің бақытты, өйткені көреді; құлақтарың бақытты, өйткені естиді. Сендерге шындығын айтамын: көптеген пайғамбарлар мен әділ адамдар сендер көріп тұрған нәрселерді көруді қалады, бірақ көрген жоқ; сендер естіп тұрған нәрселерді естуді қалады, бірақ естіген жоқ” деді [Матай 13:16, 17]. 1843 және 1844 жылдары көрінген нәрселерді көрген көздер бақытты.»

«Хабар берілді. Уақыт белгілері орындалып жатқандықтан, бұл хабарды қайтадан жариялауда ешбір кідіріс болмауы тиіс; аяқтаушы іс атқарылуы керек. Қысқа уақыт ішінде ұлы іс жүзеге асады. Жуық арада Құдайдың белгілеуімен бір хабар беріледі, және ол қатты айқайға ұласады. Сонда Даниял өз үлесінде тұрып, өз куәлігін береді». Manuscript Releases, 21-том, 437.

Уильям Миллерді періштелер «күнделікті» дегеннің пұтқа табынушы Римнің нышаны екенін түсінуге жетеледі. Уайт әпке оның осы түсінігінде дұрыс болғанын тікелей растады. Хабаққұқтың «кітабында» аталған «тақталарда» бейнеленген сол түсінік «келешек уақыт үшін». Сол «кітаптың» мөрінің ашылуы «бүлікшіл, жалғаншы балаларды» айқын көрсетеді. «Балалар» — соңғы ұрпақтың нышаны, сондықтан Ишаяның осы үзіндісіндегі «келешек уақыт» тергеуші соттың соңғы күндері ретінде нақты белгіленген.

Ишая былай дейді: «өтірікші балалар» «кітапта» белгіленген «үстелдің» үстіне түсірілген пайғамбарлық хабарды қабылдамай тастайды, өйткені олар «көріпкелдерге: Көрмендер; ал пайғамбарларға: Бізге дұрыс нәрселерді пайғамбарлық етпендер, бізге жағымды нәрселерді айтыңдар, алдамшы сөздерді пайғамбарлық етіндер» дейді. 1863 жылы Лаодикиялық адвентизм өтірікші балалардың осы талабын орындаудың үдей түскен үдерісін бастады. Ишая бұл істі миллершіл негіздердің ескі соқпақтарын тәрк етумен бейнелейді, өйткені олар: «Жолдан шығыңдар, соқпақтан тайыңдар, Израилдің Киесін көз алдымыздан кетіріңдер» деді. Жол болып табылатын сол соқпақ — Еремияның ескі соқпақтары.

Жаратқан Ие былай дейді: Жолдардың бойына тұрып, қараңдар да, ежелгі соқпақтарды сұраңдар: жақсы жол қайсы екен, сонымен жүріңдер, сонда жандарыңа тыныштық табасыңдар. Бірақ олар: «Онымен жүрмейміз»,— деді. Еремия 6:16.

«Өтірікші балалардың» Еремияның «ежелгі жолдарын» қабылдамауы — «тыныштық» табылатын жер болып табылатын Түн ортасындағы Айғай хабарының қабылданбауы; бұл сондай-ақ Ишаядағы олар құлақ асқысы келмеген «тыныштық пен сергіту», әрі ол кеш жауын хабарының сергітуі де болып табылады. Сол хабар — Миллериттердің тарихында бейнеленген және «кітапта» аталған «кестелерде» көрсетілген Түн ортасындағы Айғайдың хабары. Өтірікші балалардың Түн ортасындағы Айғай хабарын қабылдамауы олардың «Израилдің Киесін» өз алдарынан кетіруге ұмтылуымен бейнеленеді. Альфа мен Омега ақырын бейнелеу үшін сөзсіз қолданар еді деген Эллен Уайттың алғашқы көрінісі әділдердің жолын айқындап, оның бастауындағы нұрды және «даналарды» сол жолдың

соңына дейін бастап баратын Кім екенін көрсетеді.

«Олардың арт жағында, жолдың басында, жарқын бір нұр орнатылған еді; періште маған оның “түн ортасындағы айқай” екенін айтты». Бұл нұр бүкіл жол бойына сәуле шашып, олардың сүрінбеуі үшін аяқтарына жарық беріп тұрды.

«Егер олар өздерінен сәл ғана ілгеріде болып, оларды қалаға бастап бара жатқан Исаға көздерін қадап тұрса, олар аман еді. Бірақ көп ұзамай кейбіреулер шаршап, қаланың әлі тым алыс екенін айтып, оған осыған дейін-ақ кіріп қойған боламыз деп күттік деді. Сонда Иса Өзінің даңқты оң қолын көтеріп, оларды жігерлендіретін; Оның қолынан адвент тобының үстінде тербеле жарқыраған бір нұр шығатын, сонда олар: “Аллилуйя!” — деп дауыстайтын. Ал басқалары ойланбастан өздерінің артындағы нұрдан бас тартып, бізді осыншама жерге дейін бастап әкелген Құдай емес деді. Сонда арттарындағы нұр өшіп қалды да, аяқтарының асты қап-қараңғылыққа батып, олар сүрініп, межеден де, Исадан да көз жазып қалып, жолдан төмендегі қараңғы да зұлым дүниеге құлап түсті». Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Бұл әуелде де, соңында да Түн ортасындағы айқайдың нұры болды. Өздерінің алдынан кетуін қалаған Тұлға — Иса (Исраилдің Киелісі) еді. Исаның даңқты оң қолынан шыққан нұр “кітапта” белгіленген “тақталарда” бейнеленгендей, Түн ортасындағы айқайдың нұры болды. “Өтірікші балалардың” Мәсіхтің Түн ортасындағы айқайы туралы хабарды және өздері жүруге тиіс болған жолды қабылдамай тастауы, олар жолдан құлап түскенде, Құдайдың үкімін өз бастарына әкелді. Кенеттен қирайтын “биік дуал” — жақында келетін жексенбілік заң кезінде жойылатын шіркеу мен мемлекеттің бөлінуінің “қабырғасы”. Сол үкім “кенеттен, бір сәтте” келеді, әрі ол “қышшының быт-шыт болып сынған ыдысының сынуы тәрізді” болады. Бұл — “күнделіктінің” шайтандық рәмізін төңкеріп, оны Мәсіхтің рәмізі ретінде танытумен байланысты үкім.

Сендердің бәрін төңкеріп тастауларың қышшының балшығындай деп есептелмек; өйткені жаратылған нәрсе өзін жаратқан туралы: «Ол мені жаратқан жоқ», — деп айта ма? Немесе қалыпталған нәрсе өзін қалыптаған туралы: «Оның түсінігі болған жоқ», — деп айта ма? Ишая 29:16.

«Күнделікті» — Даниял он екінші тараудағы зұлымдар мен даналардың арасындағы айырмашылықты айқындайтын төрт аятты өзара байланыстыратын пайғамбарлық ақиқат. «Күнделікті» — 2 Салониқалықтарға арналған хатта күшті адасуға ұшырайтындардың жек көретін ақиқаты. «Күнделікті» — «өтірікші балалардың» Исраилдің Қасиеттісін өз жолдарынан тайдыруға деген қалауын білдіреді. Ал олардың жазасы құмырашының ыдысының сындырылуымен бейнеленеді, әрі одан қалған сынықтар ақылсыз қыздардың жоғалған күйінің көрінісі болып табылады, өйткені сол сындырылған құмырашы ыдысының сынған әрі қалған бөліктерінің арасынан «ошақтан от алуға, не ордан су алуға жарайтын бір қыш сынығы да табылмайды».

«От» та «су» — екеуі де Киелі Рухтың нышандары, сол сияқты он қыз туралы астарлы әңгімедегі май да сондай нышан болып табылады. Түн ортасындағы Айғай 1844 жылдың

тамызындағы Эксетердегі лагерлік жиында болғандай, кенеттен, бір сәтте келгенде, «өтірікші балалардың» ешбір май (су не от) табуы мүмкін болмайды. Олар Еремия сияқты алғашқы түңілуден кейін «қайтуға» шақырылды, бірақ олар бас тартты.

Сенің сөздерің табылды, мен оларды жедім; Сенің сөзің мен үшін жүрегімнің қуанышы мен шаттығы болды; өйткені мен Сенің атыңмен аталдым, Уа, Әскерлердің Құдайы Жаратқан Ие. Мен мысқылдаушылардың жиналысында отырмадым, қуанбадым да; қолыңның кесірінен жалғыз отырдым, өйткені Сен мені ашу-ызамен толтырдың. Неліктен менің қасіретім толассыз, ал жарам жазылмайтын, емделуден бас тартатын? Сен мен үшін мүлде алдамшыдай, суы тартылып қалатын сулардай болмақсың ба? Сондықтан Жаратқан Ие былай дейді: Егер сен қайтсаң, Мен сені қайтадан қабылдаймын, сонда сен Менің алдымда тұрасың; егер сен қымбаттыны арсыздан ажыратсаң, Менің аузымдай боласың; олар саған қайтып келсін, бірақ сен оларға қайтып барма. Мен сені осы халыққа қорғанды қола қабырға етемін; олар саған қарсы соғысады, бірақ сені жеңе алмайды; өйткені сені құтқару және азат ету үшін Мен сенімен біргемін, — дейді Жаратқан Ие. Мен сені зұлымдардың қолынан құтқарамын, әрі сені қаһарлылардың қолынан азат етемін. Еремия 15:16–21.

Еремия алғашқы түңілуден кейін қайта оралғандарды бейнелейді. Олар Жаратқан Иенің алдында «тұру» және Жаратқан Иенің «аузы» болу үшін, «қымбаттыны жаманнан» айырып шығару ісіне кіргендер. Олар Даниял кітабының тоғызыншы тарауында өздерінің бытырап-шашылған күйін түсініп, содан кейін Леуіліктер жиырма алтыдағы дұғаны айтатындар ретінде бейнеленгендер. Олар Даниял, Еремия және Хабақұқтың сақшылары арқылы бейнеленгендер, әрі олар «өтірікші балаларға» қарама-қарсы қойылған. «Өтірікші балаларды» да «Израилдің Киесі» былай деген кезде атаған еді: «Қайтып келу мен тыныштықта құтқарыласыңдар; сабыр мен сенімде күштерің болады; бірақ сендер қаламадыңдар».

Миллердің асыл тастары — екі түрлі құлшылық етушілер тобын туындататын Түн ортасындағы айқай хабарының сынағын бейнелейтін, Аббақұқтың тақташаларында көрсетілген ақиқаттар. Сол асыл тастарға қарсы көрінетін бүліктің нышаны — «күнделікті». Миллер «күнделікті» туралы түсінігінде дәл болды, бірақ оның түсінігі өзі өмір сүрген тарихпен шектелді, әрі ол өз бөлмесінің ортасындағы үстелге қою үшін пайдаланған асыл тастар қазір Миллер оларды алғаш рет өз үстеліне қойған кездегіден он есе жарығырақ жарқырап тұр. Енді олар үлкенірек қобдишада, өйткені ол қобдиша енді, Миллер заманындағыдай, тек Киелі кітапты ғана емес, енді Киелі кітап пен Пайғамбарлық Рухын да бейнелейді.

Соңғы күндерде сынақтың нұрын туғызатын — осы екі куәгер, әрі соңғы күндерде басты шайқас алаңына айналатын да — осы екі куәгер. Миллер сол шайқасты көрді, өйткені оның түсінде олар оның табытын (Киелі кітапты) алып, оны жыртып тастады. Соңғы күндердегі «даналарды» бейнелейтін Жохан «Құдай сөзі және Иса Мәсіхтің куәлігі үшін Патмос деп аталатын аралда болды». Жохан әрі Киелі кітаптың, әрі Эллен Уайттың жазбаларының хабарламасына сенгені үшін қудаланып жатты.

1798 жылы мөрі ашылған Улай өзенінің аянымен бейнеленген ақиқаттарды қарастыруды келесі мақалада жалғастырамыз.

«Біздің келешектен қорқатын еш нәрсеміз жоқ, тек Иеміздің бізді қалай бастап келгенін және өткен тарихымыздағы Оның үйретуін ұмытып кетпесек болғаны». Life Sketches, 196.